

התוועדות

כבוד קדושת
אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

ש"פ אחרי-קדושים, י"ג אייר, ה'תשל"א

חלק א – יו"ל לש"פ אחרי-קדושים, יו"ד אייר, ה'תשע"ז

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושבע לבריאה

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו
כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

הילדה ריקל שתחי

ליום הולדתה וי ניסן ה'תשע"ז

ולזכות אחי ואחיותי

חי' מושקא, פייגא, לוי יצחק,

חנה, שיינא, ציפה ויוסף

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' מנחם מענדל וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו בענדעט

ולזכות זקניהם שיחיו

ועד הנחות בלה"ק

מכון להוצאה לאור תורת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש וצוקללה"ה נבג"מ ז"ע

Lahak Hanochos Inc. 788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (718) 604-2610 Email: info@lahak.org

ב"ה.

שהחיינו וקיימנו והגיענו הגיע מבית הכורך תורת מנחם התוועדויות כרך ס

הכולל את המאמרים והשיחות

מש"פ שמיני, מבה"ח ניסן עד ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'תש"ל

בספר זה שיחות, מאמרים ומענות חדשים שלא ראו את אור הדפוס

שיחות ומאמרים אלו נלקמו אחד אחד מסלילי הקלטה ורשימות

שנרשמו בשעתם ע"י החוזרים שיהיו, ונשארו בכתובים עד לאחרונה

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ובחנויות הספרים קה"ת בארה"ב ובאה"ק

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ אחרי-קדושים, יו"ד אייר הבעל"ט — הננו מוציאים לאור חלק ראשון מהתוועדות ש"פ אחרי-קדושים, י"ג אייר ה'תשל"א, הנחה בלתי מוגה (חלק שני י"ל אי"ה לש"פ אמור הבע"ל).

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

מוצש"ק פ' תור"מ, ה'תשנ"ז,
ברוקלין, נ"י.

©

Published and Copyright 2017 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5777 • 2017

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

ג

בי"ה, כ"ה טבת תשכ"ז
ברוקלין, נ.י.

מר ... שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מיום הראשון בקשת ברכה וכו',

בעת רצון יזכירו כל אלה שכותב אודותם על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, מתאים לתוכן כתבו,

והתקוה שלמותר להדגיש על הכרח הנהגה בחיי היום יומים בכלל, ובפרט הזקוקים לברכה מיוחדת וכל המעוניינים בטובת הזקוק לברכה, שתהא הנהגתם מתאימה להוראות תורתנו הקי תורת חיים ובקיום מצותי עליהם נאמר וחי בהם, שנוסף על העיקר שכן הוא ציווי השם יתברך, הרי זה גם הדרך לקבלת הברכה בהמצטרך לאדם.

ומהנכון אשר יבדקו את התפילין של הגברים מניחי תפילין, ובכל יום חול לפני הנחת התפילין להפריש — בלי נדר — פרוטות אחדות לצדקה.

ואלו שכפי כתבו, זקוקים לברכת הצלחה בענייני שידוכין,

עליהם להחליט בתוקף המתאים, אשר לכשינשא, ינהגו ביתם על יסודי התורה והמצוה, בשמירת טהרת המשפחה, שמירת שבת ואכילת כשר בתוככי שמירת שאר מצות התורה, והשי"ת הרואה ללבב אשר החליטו באמת וגם ינהגו כן, ימשיך זה ברכת השם ית' בהמצטרך להם,

התקוה ע"פ סגנון כתבו, שהנהגתו הוא, היא ככתוב למעלה, ולא עוד אלא שגם מוסיף בזה, שהרי בענייני קדושה וטוב, ככל שיהי המצב טוב בזה, תמיד יש מקום להוסיף, כיון שקשורים בהקב"ה שהוא אין סופי.

בברכה לבשו"ט בכל האמור.

ג

מהעתיקה.

עליהם נאמר וחי בהם: אחרי יח, ה.

בס"ד. שיחת ש"פ אחרי-קדושים, י"ג אייר, ה'תשל"א.

בלתי מוגה

כ"ק אדמו"ר שליט"א קידש על היין.

א. ביאור הנקודה המשותפת של ב' הפרשיות אחרי-קדושים¹ (שבה צריך "לחיות" בשבוע זה²) — שלימות הקדושה דבנ"י באופן ד"קדושים תהיו כי קדוש אני"³, בכח הקדושה דיוהכ"פ (עד לדרגא ד"לפני (למעלה משם) הוי' תטהרו"⁴),

הרמז בשם הפרשה: "אחרי (מות)" — שגם המדריגה "בקרבתם לפני ה'"⁵ (כפי שהי' אצל נדב ואביהוא⁶ שגופם⁷ לא הי' יכול להכיל את

הוראה בנוגע לעבודה היום-יומית.
3) ריש פרשתנו (קדושים).
4) פרשתנו (אחרי) טז, ל. וראה לקו"ת ריש פרשתנו (אחרי).
5) ריש פרשתנו (אחרי).
6) שגדלה מעלתם ביותר — כפי שפירש רש"י בפ' שמיני (י"ד, ג) מה שאמר משה לאחרי מיתתם: "הוא אשר דבר ה' בקרובי אקדש", "היכן דיבר, ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי, אל תקרי בכבודי אלא במכובדי, אמר משה לאהרן, יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או כי או כך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממדך".
7) אף שהי' קדוש ביותר — כיון שמצד אביהם (אהרן) ואמם הי' הענין ד"קידש עצמו כו" (תניא ספ"ב. וש"י), שע"י המשיכו להם גוף קדוש ביותר. ובפרט ע"פ המבואר בספרי קבלה (ראה זח"ג ריו, א) שנשמת נדב ואביהוא נתגלגלה בגופו של פינחס, והרי פינחס זה אליהו (תיב"ע וראו ו, יח. רלב"ג מלכים-א יז, א. ועוד), שגופו הי' מזוכך ביותר עד שעלה בסערה השמימה (מלכים-ב ב, א), שזהו עילוי גדול ביותר שלא מצינו אפילו אצל משה רבינו.

1) ובהקדים — שהטעם ע"פ נגלה לחיבור שתי פרשיות הוא כדי לשמור על סדר הקריאה ביחס לזמני השנה, שצריך לקרוא פרשה פלונית קודם פסח ופרשה פלונית קודם עצרת וכיו"ב (כמבואר בדברי הגאונים ועד לשר"ע (או"ח סתכ"ח ס"ד)), כך, שלכאורה הרי זה ענין הקשור עם אופני הקביעות בלבד, ובהתאם לכך יש בזה חילוק בין ארץ ישראל לחוץ לארץ וכו'. אבל אעפ"כ, כיון שכל פרט בתורה הוא גם ענין בפני עצמו, הרי מובן, שקריאת שתי הפרשיות ביחד מורה שיש ביניהם נקודת משותפת, שלכן יכולים לחברם ביחד (משא"כ אילו היו עניינים הפכיים לגמרי, לא היו יכולים לחברם).

2) וכמובן שיש חילוק אם קורין פרשה אחת או שתי פרשיות, שאז, גדול יותר חלק הפרשה השייך לכל יום (והן כללות הפרשה השייכת לכל השבוע*), שממנו צריך ללמוד

* כמדובר כמ"פ ששבוע הוא מציאות שלימה בפ"ע, ובפרט ע"פ המבואר בחסידות בענין "נער הייתי גם זקנתי" (תהלים לז, כה) ש"שר העולם אמרו" (יבמות טז, ב), שענין זה חוזר ומתחדש בכל שבוע (ראה לקו"ת שה"ש כה, טע"א).

גודל תשוקת הנשמה לאלקות עד שבאו לכלות הנפש ממש⁸, אינה תכלית העבודה, אלא צריך לידע שיש ענין שבא לאחרי זה — "אחרי" — שזהו הענין ד"קדושים תהיו", עד לקדושה בלתי מוגבלת — "כי קדוש אני"⁹, ולכן צריך להמשיך ולילך ולהתעלות בעילוי אחר עילוי, עד לאמיתית ענין ההילוך שהוא עילוי שבאין ערוך (כמודגש גם בענין יצי"מ שצריך להיות "בכל יום ויום"¹⁰), באופן של קדושה והבדלה ("קדושים תהיו") ממדרגתו הקודמת¹¹,

והשייכות לכאו"א מישראל¹², גם לאלו ששייכים לעניני עוה"ז ועסוקים בהם, כמובן מפירושו הגמרא¹³: "והתקדשתם, אלו מים ראשונים, והייתם קדושים, אלו מים אחרונים"¹⁴, היינו, שהקדושה ד"כי קדוש אני" היא בשייכות לענינים פשוטים¹⁵ כמו אכילה ושתי' ששייכים לכאו"א מישראל — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס בלקו"ש חי"ב ע' 91 ואילך.

ב. (וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

ואם הדברים אמורים בנוגע לכל ימי השבוע דפ' אחרי-קדושים, עאכו"כ בנוגע ליום השבת, שבו עולים כל ימי השבוע באופן ד"ויכולו"¹⁶, אזי מודגש ביתר שאת וביתר עז שאין להסתפק במעמד

8) אלא שעכשיו אין זה באופן ד"וימותו" ח"ו, כמבואר בכ"מ (ובפרט במאמר ד"ה אחרי מות הידוע (תרמ"ט פי"ב ואילך (סה"מ תרמ"ט ע' רנו ואילך)) שצריך להבטיח שענין הרצוא יהי' באופן ד"יצא בשלום" ע"ז ש"נכנס בשלום" (חגיגה יד, ב (כגירסת הע"י ירושלמי שם פ"ב ה"א)).

9) וגם הדרגה הנעלית ד"קדוש אני ה'" היא באופן ד"אלקיים", כחכם וחיותכם, היינו, שגם קדושה נעלית זו מתאחדת עמו כו'.

10) תניא רפמ"ז.

11) שהרי במעמד ומצב ד"אחרי מות שני בני אהרן בקרבנם לפני ה'" — אין צורך להבהיר ולהזהיר אודות קדושה והבדלה מעניני העולם; ועכצ"ל שהפירוש ד"קדושים תהיו" הוא — להיות קדוש ומובדל גם ממדרגתו הקודמת בקדושה גופא.

12) אלא שזהו כמשל הידוע מננס שעל

גבי הענק (ראה הנסמן בלקו"ש חכ"ו ס"ע 325), והיינו, שלאחרי שנפעלה פתיחת הדרך (כידוע בענין "פתח אליהו", "פתח ר' שמעון" וכיו"ב (ראה הנסמן בלקו"ש ח"כ ס"ע 74)), הרי זו כבר דרך סלולה עבור כאו"א מישראל.

13) ברכות נג, סע"ב.

14) היפך הסדר הרגיל שתושבע"פ מפרשת את הענינים שבתושב"כ לחומרא, ואילו כאן הרי זה לקולא.

15) נוסף לכך שבפרשיות אלו נאמרו גם ציוויים פשוטים ביותר — הן בפ' אחרי, שלאחרי הענין ד"יהכ"פ נאמרו ציוויים בנוגע לענינים פחותים כו', והן בפ' קדושים נאמרו כו"כ ציוויים בנוגע לענינים פשוטים, כולל גם ציווי (יט, יח (ובתו"כ ופרש"י)) "ואהבת לרעך כמוך" (שהוא "כלל גדול בתורה").

16) בראשית ב, א. וראה לקו"ת בהר מא, א. ובכ"מ.

ב

בי"ה, ט' מ"ח תשכ"ג
ברוקלין

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ רב פעלים
מוה' יעקב שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו ממוצש"ק וכן המברק שקדמו, בו כותב (אך) ראשי פרקים ובקיצור נמרץ אודות ההתועדות בקרית גת, ובטח יימלא בהזדמנות הבאה ובפרטיות הדרושה, או עכ"פ ישתדל שמי שהוא מהנוכחים ויודעים בזה יכתבו בפרטיות.

והרי בשורות טובות מאיש לרעהו, הרי זה קיום מצות עשה ואהבת לרעך כמוך, שכלל גדול הוא בתורה, ובפרט בדורנו זה, וק"ל.

ויהי רצון שתכה"י יבשר בשו"ט בענינים הכללים וכן הפרטים, מתוך הצלחה רבה בפעולות בנוגע לסניף ישיבת תומכי תמימים אשר בקרית גת, ובעניני חינוך על טהרת הקדש בכלל.

בברכת הצלחה ולבשו"ט

מ. שניאורסאהן

ב

מצילום האגרת. נדפסה ב"מקדש מלך" ח"א ע' 69 ואילך. תשורה (הבלין, תשנ"ז).
מוה' יעקב: פלס, כחב"ד. אגרות נוספות אליו — אג"ק חל"א אגרת יא'תשנ"ט (ע' קכה), ובהנסמן בהערות שם.

ההתועדות בקרית גת: בה נטלו חלק כ-3,000 איש מתושבי העיר.

מצות עשה ואהבת לרעך כמוך, שכלל גדול הוא בתורה: קדושים יט, יח ובתו"כ ופרש"י.

ומצב ההוה, ככל שתגדל מעלתו, אלא להתעלות לענין שלאח"ז, ועד לעילוי שבאין ערוך.

ולאחרי שבמשך כל השבוע דפ' אחרי־קדושים מתרגלים בקיום הוראה זו עד שנעשית כמו טבע (שלכן אינו צריך להמשיך ללמוד זאת) — הרי זה נמשך גם בשבועות שלאח"ז, בפ' אמור וכו', על כל השנה כולה, שהנהגתו תמיד היא באופן שהולך ומתעלה בעבודתו באופן דאחרי־קדושים.

[וע"ד שמצינו בנוגע לספירת העומר, שהנוסח הוא "היום שני ימים", "שלושה ימים" וכו', ולא יום שני, יום שלישי וכו' — כיון שלוקחים גם את הימים שלפנ"ז עם כל הפעולות שנעשו בהם כו'¹⁷].

וכל זה נעשה מתוך שמחה, דכיון שהנתינת־כח על זה היא מיום השבת ש"אין עצב בה"¹⁸, הרי זה נמשך על כל השנה כולה באופן של שמחה, ועד שבאים להענין ד"שמחת עולם על ראשם"¹⁹.

* * *

ג. נוסף על הענינים הקשורים עם זמנים מיוחדים בשנה, שמהם צריך להמשיך על כל השנה כולה [כמו הענין דיצי"מ, שענינו בכל יום ויום (כנ"ל ס"א) נמשך מזמנו המיוחד בשנה בבוא חג הפסח בט"ו ניסן, שאז ישנו הענין דיצי"מ בכל התוקף ובנקל יותר (שלכן עושים אז כו"כ ענינים שלא עושים במשך כל ימות השנה)] — ישנם גם ענינים הקשורים עם מאורע מיוחד, שצריך לפעול חיזוק ותוקף כו', הן אצל אלו שעמהם אירע מאורע זה, והן אצל אלו ששמעו אודותיו, כתורת הבעש"ט²⁰ שכל דבר שיהודי רואה או שומע מהוה הוראה בעבודתו.

ובכן: המדובר הוא אודות המאורע שיהי' לאחרי השבת (שזוהי אחת הסיבות להתוועדות זו) — שנוסעים ("ניט אום־שבת־גערעדט") שלוחים לאוסטרליא, כדי לכבוש את העולם ע"י לימוד התורה²¹.

ובהקדמה — שנוסף על כללות הענין ד"הוי גולה למקום תורה"²², שקשור עם ענין של הילוך וטלטול (לא רק ברוחניות הענינים, אלא גם)

הוספה

א

בי"ה. כ"ד ניסן תשי"ג
ברוקלין.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מוה"ר שמואל שי שוי"ב

שלום וברכה!

נהייתי במאד מאד ממיש אודות התעסקותו בהפצת תורת החסידות במשך חורף העבר ובפרט ביומא דפגרא והתוועדות, ובודאי שאין מקום להצטדקות אודות זה שכותב, כי אדרבה ואדרבה בזה גורם נחת רוח מרובה אשר מצד אהבת ישראל הנה דבר גדול הוא במאד ובפרט כשזה מעודד ומראה אשר העבודה יש לה פירות, והאריכות בזה אך למותר, והשי"ת יצליחו ויזכהו אשר עוד רבות בשנים יכתוב עדי"ז ובהדומה לזה מתוך שמחה והרחבה אמיתית. בברכת הצלחה בכהני"ל ומתוך בריאות הנכונה.

הבי' שמוסיף כיון שיסודתם בקודש ורואה אָז עס נעמט די הערער — ימשיך בזה והשי"ת ינחהו ויצליחו.

א

מוה"ר שמואל שי שוי"ב: ריין, מנשטער. אגרות נוספות אליו — אג"ק ח"ו אגרת א'תשנב, ובהנסמך בהערות שם. וראה גם שם אגרת א'תתכג. הבי' = הביאורים.

(17) ראה גם שיחת ש"פ קדושים, מבה"ח אייר תשי"ז ס"ב (תו"מ חי"ט ע' 353). וש"נ. (נעתק ב"היום יום ט אייר).

(18) ראה ירושלמי ברכות פ"ב סה"ז. הובא בתוד"ה מ"ד — מו"ק כג, ב.

(19) ישע"י לה, יו"ד. נא, יא.

(20) ראה כש"ט בהוספות סרכ"ג ואילך (נעתק ב"היום יום ט אייר).

(21) ראה ר"ד אור ל"א אייר להתלמידים השלוחים שיחיו הנוסעים לאוסטרליא (לעיל ...).

(22) אבות פ"ד מי"ד.

בגשמיות כפשוטו (שאו הרי זה בתוקף יותר), ובאופן ד"טלטולי דגברא" ש"קשין מדאיתתא"²³, יש כאן ענין של היגיון שבאין-ערוך — לא רק מחוץ לדי' אמותיו, מחוץ לעיר (שכל העיר נחשבת כד' אמות²⁴) ואפילו מחוץ למדינה, אלא נסיעה למקום רחוק ביותר — אוסטרליא, שנסיעה כזו נחשבת להליכה שבאין ערוך (עד כמה ששייך ענין של הליכה שלא בערך בעוה"ז הגשמי שכל הענינים שבו הם בהגבלה).

ובשביל זה צריך להיות אצלם הענין ד"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך"²⁵ — לעזוב את המשפחה, קרובים וידידים, מורים ומחנכים וכו', וללכת [אמנם מתוך כוונה להביא לשם את כל הענינים, אבל בינתיים הרי זו הליכה] למקום שלא הורגלו בו, עם כל הקשיים שבדבר כו'.

ד. וכאשר מתבוננים בענין זה — הרי זה צריך לפעול זעזוע ("א טרייסל טאָן"),

לכל לראש — אצל השלוחים עצמם, כשמתבוננים בגודל האחריות ביחד עם הזכות הנפלאה שבוה, בנוגע לכל משך זמן השליחות, וגם לאחר שיחזרו מהשליחות,

וכן בנוגע להורים, האב והאם, שזכו לגדל ולרוות נחת מבנים שהולכים בדרך התורה והמצוות כו', וכן המורים והמחנכים, ועד למשלח, אשר, ע"פ הדין בחו"מ²⁶ מוטלת עליו האחריות על השליח — שבשעה שרואים ורואים נחת מהבן שלהם, המושפע והמחונן, או השליח שלהם, שנוסע לשליחות באופן של "הליכה" הכרוכה עם כמה קשיים כו', הרי זה צריך לעורר אותם שלא להירדם ולשכוח, אלא לזכור שגם הם צריכים להיות "מהלכים"²⁷.

— בנוגע לשלוחים עצמם, אין צורך להבהיר שלא ישכחו אודות שליחותם; אבל בנוגע לאלו שנשארים במקומם, יש חשש שיכולים לפעמים לשכוח אודות שליחותם. ולכן, המאורע דנסיעת השלוחים צריך לעורר אותם וליתן להם כחות נוספים לזכור שהם צריכים להיות "מהלכים". —

והיינו, שכיון שנמצאים במקום שהוא בבחינת "בקרבתם לפני ה'",

(23) כתובות כח, א. (24) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סוסצ"ו. (25) ראה לקו"ש שבפנים (ס"א) הערה ויש"נ. (26) ראה גם מג"א או"ח סוסתר"ג. (27) ראה לקו"ש שבפנים (ס"א) הערה 22. (28) ר"פ לך לך.

בשעה שכל אחד צריך לידע שזהו ענין שלו, ולחשוב שביכלתו להציל אלף ילדים!

ואשרי חלקם של כל אלו שיקחו על עצמם להציל ילדי ישראל ולקרובם לתורה, ובודאי יצליחו בעבודתם הקדושה, הן בנוגע לשכונה זו והן בנוגע לשכונות אחרות.

ט. וענין זה קשור גם עם חיזוק השכונה:

בנוגע למצב השכונה — רבה העזובה ורבה הפירצה כו', למרות שכבר דובר מאז⁵³ שצריכים להתחיל לעסוק בזה, ולא רק לערוך אסיפות, ולהחליט שפלוני אשם או אלמוני אשם, והקולר תלוי בצווארו של פלוני שלא עסקו בזה, ועכשיו יכול לשוב לביתו ולומר "אני את שלי עשיתי", ואפילו לא לחשוב מה יכולים לפעול בזה.

ובכן: ישנו כאן צירוף שני הענינים ביחד — שההשתדלות בענין החינוך תוסף חיזוק בבתי-הספר שבשכונה, ועי"ז יתוסף בחיזוק והתפשטות השכונה.

י. ולא לדרשה קאתינא, ולכן, יש להתחיל לפעול בזה תיכף ומיד — בענינים ששייכים עוד ביום השבת (שהרי "מפקחין על צרכי ציבור בשבת"⁵⁴, ובפרט שזהו ענין של פקו"נ), ועאכו"כ תיכף ומיד במוצאי שבת, ולא לדחות זאת למחרת, כי, כשדוחים זאת למחר, הרי זה סימן ששוב לא יעשו מאומה — ע"ד שמצינו גבי בלעם, שכשאמר "לינו פה הלילה"⁵⁵, ידעו זקני מדין ש"אין בו תקוה"⁵⁶.

ויה"ר שיעסקו בזה מתוך אהבת ישראל, באופן ד"ואהבת לרעך כמוך"⁵⁷, כמו ענין שנוגע אליו כו'⁵⁸.

* * *

יא. מאמר (כעין שיחה) ד"ה תפול עליהם אימתה ופחד.

* * *

(53) ראה תו"מ ח"ס ע' 170 ואילך. ויש"נ. (54) ראה שבת קנ, ב. (55) בלק כב, ח. (56) פרש"י שם, ז. (57) ראה לעיל הערה 15. (58) חסר הסיום (המור"ז).

יש להוסיף, שהדברים אמורים לא רק בנוגע ללימוד התורה, אלא גם בנוגע להתעסקות בקירוב בני"י לתומ"צ, ובפרט בנוגע לנוער וילדים, שיתחנכו בדרך התורה כו'.

ח. ובנוגע לפרטי העבודה בזה — יכולים להורות עליו באצבע מה שאפשר לפעול בזה:

נמצאים אנו בזמן שהורים לא מעונינים לשלוח את ילדיהם לבתי-ספר ממלכתיים, עממיים ("פאבליק-סקול"ס"), ולכן, ברור הדבר שאילו היו מדברים עמהם ומציעים להם לשלוח את ילדיהם לישיבות, היו מצליחים לפעול עליהם.

ישנם הורים שלא יודעים בכלל אודות כל המציאות של ישיבות; ישנם הורים שיודעים שיש מציאות ששולחים ילדים לישיבות, אבל אינם יודעים גודל הענין שבזה; וישנם הורים שיודעים גודל הענין שבזה, אלא שאינם שולחים את ילדיהם לישיבות בגלל שרוצים לעשות פשרות, או מפני סיבות פרטיות כו'.

ולכן: אילו היו מסבירים להם בדברים היוצאים מן הלב גודל החשיבות והנחיצות לשלוח את הילדים לישיבות, "דיי סקול"ס, ישיבות קטנות וכו' — בודאי היו מסכימים לעשות זאת.

ובפרט שלא צריך לחפש הרבה אל מי לפנות — שהרי לכל לראש ישנם כבר ילדים שמשותפים ב"מיטוואך-שעה"⁵², וכיון שיודעים את שמותיהם וכתובותיהם, יכולים מיד לפנות להוריהם כו'.

וכולם יכולים לעסוק בזה, ואין שום מגיעה מצד ידיעת שפת המדינה, כיון שבימינו יודעים כולם שפת המדינה, ומי שאינו יודע, יכול ליקח עמו מי שיודע. ובפרט שבנוגע לעניני פרנסה אינו מדייק אם יכול לדבר שפת המדינה בשלימות ("פערפעקט") או לא... אלא עושה כל התלוי בו, ועד ש"שובר דלתות" אפילו במקום רחוק!

ובכל זה ניתוסף הדגשה מיוחדת בזמן שבו מתחילים להתכונן לתקופת הקיץ, שאז יש הזדמנות לשלוח את הילדים למחנות-קיץ — שזהו דבר שיפעל עליהם במשך כל השנה כולה, ועד שיכול לגרום ל"מהפכה" גם אצל האחים והאחיות וכן ההורים.

אך לדאבוננו יש כאלו שבמקום לעסוק בזה, הם מתכוננים לנסיעה בקיץ ל"קאנטרי"... ולכל היותר אומרים שיעסקו בזה בשנה הבאה... בה

(52) ראה "שיעורי לימוד הדת" (קה"ת, תשס"ה). וש"נ.

ועד להדיוק ד"לפני ה'", למעלה משם הוי' (ע"ד "לפני ה' תטהרו", לפני ולמעלה משם הוי', כנ"ל ס"א), יכולים לחשוב שדי בכך. ולכן, המאורע דנסיעת השלוחים צריך לפעול זעזוע — שגם אלו שנשארים במקומם יזכרו שגם מהם דורשים להיות בבחינת "מהלכים", להוסיף ולהתעלות בעבודתם בעילוי אחר עילוי.

ה. ויש להוסיף ולהדגיש המעלה המיוחדת שבשליחות זו — שקשורה עם לימוד התורה:

ובהקדמה — שבכללות ענין השליחות, החל מהשליחות של ירידת הנשמה שהיא "שליחות מרה" ("א' ביטערע שליחות"), להיותה "מאגרא רמה לבירא עמיקתא" (כהלשון הידוע²⁸), ועד שאמרו "נוח לו לאדם שלא נברא"²⁹ — יש ב' אופנים, בדוגמת ב' האופנים שבחיבור עליון ותחתון³⁰:

ישנו אופן שהתחתון עולה לעליון, שזוהי השליחות הקשורה עם קו התפלה, שעז"נ³¹ "סולם מוצב ארצה", שצריך לעלות ולטפס בשליבות הסולם עד ל"ראשו (ש)מגיע השמימה" — שזוהי דרך הקשורה עם כמה קשיים כו'.

אבל ישנו אופן שהעליון יורד לתחתון, שזוהי שליחות הקשורה עם העבודה של לימוד התורה, שהיא באופן של "לכתחילה אריבער",

— כידוע³² הפתגם של אדמו"ר מהר"ש (שיום הולדתו בחודש אייר): העולם סבור שכשאי-אפשר לעבור מלמטה ("ארונטער") אזי יש לדלג מלמעלה ("אריבער"), ואילו אני סבור שמלכתחילה צריך לדלג מלמעלה —

כיון שע"י לימוד התורה ממשיכים ומגלים בכל העולם דבר הוי' (שעל ידו היתה הבריאה כולה — "שהכל נהי' בדברו"), והיינו לפי שהתורה היא בבחינת "לחם מן השמים"³³ (כמבואר בארוכה בהמשך תרס"ו³⁴), שבא מלמעלה מן המוכן,

[ואע"פ שגם ב"מן" ה' הענין ד"טחנו ברחים או דכו במדוכה"³⁵,

(28) ע"פ חגיגה ה, ב.

(32) ראה אג"ק אדמו"ר מהור"י צ"ח א' ע' תריז. וראה גם לקו"ש חכ"ז ע' 166. וש"נ.

(29) עירובין יג, ב.

(30) ראה לקו"ת ראה כו, א ואילך. כו, ד

(33) בשלח טז, ד.

(34) ע' שלד.

ואילך. ובכ"מ.

(31) ויצא כח, יב. וראה זהר ח"א רסו, ב.

(35) בעלותך יא, ח.

שו, ב. תקו"ז תמ"ה (פג, א).

כמבואר בגמרא במסכת יומא³⁶ בנוגע לחילוקים שבין צדיקים ובינונים כו' — הרי אין זה בערך כלל לגבי הפעולה דחרישה וזריעה וכל פרטי הענינים ד"תנא דידן סידורא דפת נקט"³⁷],

ועי"ז נעשים כל הענינים מתוך שלום ומנוחה, ללא צורך במלחמה כו', כמו בתפלה שעלי' נאמר³⁸ "שעת צלותא שעת קרבא".

וכפי שמצינו³⁹ בנוגע לרשב"י (שיום ההילולא שלו בחודש אייר), שאמר תורה על הפסוק⁴⁰ "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד" ועי"ז ירדו גשמים בדרך ממילא — לא כמו חוני המעגל שפעל ירידת גשמים באופן של השתדלות כו' ע"י תפלתו⁴¹.

ועוד מעלה בתורה על תפלה — שתפלה נקראת "חיי שעה", ואילו תורה נקראת "חיי עולם" (כדאיתא בגמרא במסכת שבת⁴²), כי, בעבודת התפלה יש שינויים כו', משא"כ בתורה שהיא ענין נצחי לעד ולעולמי עולמים, ללא שינויים.

[ואע"פ שגם בתורה ישנו הענין דלימוד הלכות החג בחג⁴³ — הרי העיקר בזה הוא הענין ד"דבר הוי" זו הלכה"⁴⁴, שהוא בשוה בכל הלכות התורה (ללא חילוק בין הלכות חג זה לחג אחר). ועי"ד שמצינו בנוגע ל"מן", שהיו יכולים לטעום בו כל הטעמים³⁶, כל אחד לפי הרצון והתענוג שלו, אבל העיקר בזה הוא — לא חילוקי הטעמים כו', אלא היותו "לחם מן השמים"].

ובפרט שנמצאים עתה בימי ההכנה לענין ד"תעבדון את האלקים על ההר הזה"⁴⁵, שזהו הענין דמתן-תורה, בחג השבועות.

ו. ויה"ר שכל אחד יעסוק בכל הענינים האמורים לעיל — הן השלוחים בשליחותם הקדושה לקרב עוד יהודים ללימוד התורה, והן ההורים והמורים והמחנכים, שנסיעת השלוחים תזעזע אותם,

וכן השלוחים שהיו שם עכשיו, וכן השלוחים הראשונים (כמדובר²¹ לעיל ששליחות זו היא באופן של פעולה נמשכת) — שאצלם הי' הענין

(36) עה, א.	(41) תענית כג, א.
(37) שבת עד, ריש ע"ב.	(42) יו"ד, א.
(38) ראה זהר ח"א רמ, ב. ח"ג רמג, א.	(43) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתכ"ט ס"ד. וש"נ.
לקו"ת ר"פ תצא. ובכ"מ.	(44) שבת קלח, ב.
(39) זח"ג נט, ריש ע"ב.	(45) שמות ג, יב.
(40) תהלים קלג, א.	

ד"כל התחלות קשות"⁴⁶, ועי"ז סללו את הדרך לשלוחים שלאחריהם; השלוחים הראשונים — לשלוחים השניים, והשלוחים השניים — לשלוחים שנוסעים עכשיו בפעם השלישית, והרי "בתלת זימני הוי חזקה"⁴⁷, שנעשה ענין נצחי,

שאצל כולם יהי' ענין ההילוך — לילך ולהתעלות בעילוי אחר עילוי כל אחד בעבודתו בלימוד התורה, כולל גם כיבוש העולם ע"י לימוד התורה, עד שיוכלו לבשר שהעולם כולו נעשה עולם תורני ("א תורה וועלט").

וכאמור, שהפעולה שע"י לימוד התורה היא (לא באופן של מלחמה, אלא) באופן של מנוחה ושלום, וכמארז"ל⁴⁸ "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה. . אלא השלום, שנאמר⁴⁹ ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום", שזהו ענין התורה, כמ"ש הרמב"ם בסוף הל' חנוכה ש"כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם, שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום".

ועד לשלימות ענין השלום — כמ"ש (בהפטרה דאחש"פ)⁵⁰ "וגר זאב עם כבש וגו'" (כולל גם בנוגע לנחש הקדמוני), "ונער קטן — דקאי על בני", "יעקב. . קטן הוא"⁵¹ — נוהג בס", ועד שבאים לדרגא היותר נעלית — "כי מלאה הארץ דעה את ה' (שזהו ענין לימוד התורה) כמים לים מכסים", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש. [כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה שכולם — השלוחים שנוסעים והשלוחים הקודמים, וכן ההורים, המורים והמחנכים — יאמרו "לחיים", וינגנו ניגון שמחה].

* * *

ז. בהמשך להאמור לעיל שענין ההילוך צריך להיות לא רק אצל השלוחים שמקיימים הציווי "הוי גולה כו'", אלא גם אצל אלו שנשארים על מקומם,

— אך יש להבהיר שאין הכוונה למקומם הרוחני, שהו"ע המעלה והמדריגה כו', כיון שיהודי צריך תמיד להוסיף ולהתעלות בעילוי אחר עילוי, אלא הכוונה היא למקומם הגשמי —

(49) תהלים כט, יא.	(46) מכילתא ופרש"י יתרו יט, ה.
(50) ישע"י יא, ו ואילך.	(47) ב"מ קו, ריש ע"ב. וש"נ.
(51) עמוס ז, ב"ה.	(48) עוקצין בסופה.